TRĂIASCĂ CEA DE-A XX-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII PATRIEI!

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 34 (974) ★ miercuri 19 august 1964 ★ 8 pag. 30 bani

Sărbătoare

de Demostene Botez

Dragi pionieri, în ziua de 23 August veți vedea că părinții voștrii, frații și surorile voastre, îmbracă cele mai frumoase straie de sărbătoare, că vor pune flori în casă și că vor purta buchete în mîini, că pe fețele lor vor lumina zîmbete și ochii vor privi plini de-o mare bucurie.

Și voi înșivă veți lua parte la bucuria lor. Veți vedea apoi în orașele și satele în care trăiți, o voie bună ca niciodată. Veți vedea toți oamenii, de la mic la mare, manifestînd cu flori și urale în fața conducătorilor. Căci ziua de 23 August e cea mai mare sărbătoare a întregului popor. Sărbătorim 20 de ani din ziua de 23 August 1944, ziua eliberării patriei.

De-atunci, viața întregului popor s-a schimbat cu totul; copiii care s-au născut de-atunci încoace — cei mai mari dintre ei, azi de 20 de ani — n-au cunoscut viața grea din trecut, întunecată și aspră. Voi v-ați născut în case luminoase, unde ați avut din prima zi o îngrijire deosebită; voi cunoașteți viața lipsită de griji și frumoasă, primiți o educație perfectă, sînteți frumos îmbrăcați și la școală nimeni nu vă umilește. Cunoașteți bucuria activităților sportive, ascultați în casele voastre emisiunile de radio și televiziune. Urmați orice școală în mod gratuit și primiți la începutul fiecărui an, în primii 8 ani de școală, pachetul de cărți ca un dar al partidului și guvernului.

Toată lumea vă ocrotește și vă iubește. Nu duceți nici o lipsă. Vara mergeți cu zecile de mii în tabere, la munte sau la mare, ceea ce nu putea visa niciodată, în trecut, un copil de muncitor sau țăran.

Purtați cravata roșie ca semn al demnității și onoarei, ca semn al unui angajament de luptă și muncă pentru înalta cauză a socialismului.

Și apoi, orice întreprindeți, orice școală sau muncă faceți, aveți în fața voastră deschis viitorul pe care vi-l doriți.

Nu vă trebuie avere pentru aceasta, ci e de ajuns să fiți harnici și onești. În statul nostru socialist, învățămîntul și cultura sînt bunuri ale întregului popor. Prin învățătură și destoinicie puteți atinge cea mai înaltă treaptă a culturii.

Toate școlile, de la cea elementară și pînă la cea superioară, au ușile deschise pentru toți, fără nici o taxă de intrare, iar o dată ce ați pășit pragul școlii, statul vă ajută cu manuale, cu cămine și cantine, cu burse, cu toate înlesnirile.

Ce altceva își poate dori un copil?! Decît să-și dăruie acestei minunate mame — patria, toate forțele lui, să învețe cu un entuziasm mereu sporit, să devină un vrednic constructor al ei.

Astăzi, cinstind măreața sărbătoare, știm că toate aceste realizări dragi de care vă bucurați și ne bucurăm și noi, cu toții, din acel 23 August 1944 își au izvorul. Iată de ce și în aceste zile de sărbătoare gîndurile noastre, ale tuturor, se îndreaptă către partidul nostru drag, către comitetul său central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care ne călăuzește mai departe, cu înțelepciune, pe drumul luminos al desăvîrșirii construcției socialismului.

ÎȚI MULȚUMIM, PARTID IUBIT!

Discuție pe malul mării

Se însera și valurile mării se întindeau pe nisip, apoi, cu un fîșîit molatic, se retrăgeau. Stăteam acolo, pe nisip, și simțeam încă dogoarea soarelui de peste zi. Copiii din tabăra 2 Mai — Mangalia —, veniseră la mare de la Brașov, Mediaș sau Blaj, Turnu Severin sau Medgidia, Tîrgu Jiu, Cisnădie sau Baraolt.

În seara aceea ne hotărîsem să povestim, fiecare, despre locul nostru natal, despre transformările socialiste ai căror martori sîntem, despre construcțiile noi, despre bucuriile noastre de fiecare zi.

Copiii dobrogeni

Îi priveam pe Puiu Gîrbă, Gina Mihăilescu, Jalea Irina, și Stroe Magdalena. Toți patru sînt din Medgidia. Le priveam cu atenție ochii. Erau veseli și senini. Îi ascultam vorbind. Vorbeau cu mîndrie de orașul lor, despre fabrica de ciment sau noul muzeu de artă plastică a cărui clădire va fi terminată curînd, despre faptul că cele două școli medii în care învață ei — nr. 1 și nr. 2 sînt noi și frumoase.

Vorbeau despre complexul industrial modern de pe strada Gării. Și mîndria lor mi se părea firească, jusitificată. Ei s-au născut în zilele senine, în zile în care soarele lui august 1944 strălucea puternic.

Și deodată, firul gîndurilor mi-a fost întrerupt de căldura cu care vorbea o fetiță. O cheamă Vlas Maria și venea din orașul de la poalele Tîmpei.

— Știu că mă veți crede mărturisindu-vă că-mi iubesc foarte mult orașul în care m-am născut. Pentru că și voi, sînt sigură, îl iubiți. Pentru industria noastră de tractoare, pentru mașinile ce se fabrică aici, dar mai ales pentru harnicii noștri muncitori. Voi însă nu-l cunoașteți cum îl cunosc eu. Eu învăț la Școala generală de 8 ani nr. 11. Este nouă. Noi sînt și Școlile de 8 ani nr. 14 de pe strada Lungă, și de 8 ani nr. 7 din cartierul Steagul Roșu și încă alte școli, fie medii sau de 8 ani, cu un etaj sau cu două — cele mai multe cu două etaje! — cu splendide săli de clasă în care învățăm.

Bătrînul oraș Brașov, cunoscut altădată pentru celebra Biserică Neagră, înseamnă azi cartierele noi C.F.R., Steagul Roșu, Steagul Roșu 2 B, cartierul Tractorul, ș.a.

Veniți la noi, la Turnu Severin

— Vă vom primi bucuroși — ne-au invitat pionierele Bosoancă Catrinel și Trașcă Silvia. Și veți avea ce vedea! La noi s-au construit 4 școli noi: trei de 8 ani și o școală medie pe Bulevardul Tudor Vladimirescu. S-au construit blocuri pe Calea Traian. Au început lucrările unui combinat forestier și a unei școli aici, în combinat, pentru copiii muncitorilor. Dar mîndria noastră, a tuturor, este construcția viitoarei hidrocentrale de pe Dunăre. Veniți la noi și vă vom duce la Cazane sau la Ada-Kaleh, la Tismana sau Ponoare, la podul natural de aici sau în pădurea de liliac — unde e frumos mai ales primăvara! — la noul nostru teatru popular. Și veți vedea chipul nou al acestor locuri de pe plaiurile oltenești.

Chesoiu Lică e tot de prin părțile Olteniei. E din comuna Arcani, raionul Tîrgu Jiu. El ne-a mai povestit despre gospodăria colectivă, despre părinții lor harnici, despre ajutorul pe care-l dau pionierii de multe ori colectiviștilor.

La Baraolt...

pionierii organizează acțiuni frumoase. Ne-au povestit despre activitatea cercului de fotoamatori din școală, despre spectacolele cercului de teatru de păpuși, despre concursul „Cine știe, cîștigă", pe tema electrificării țării.

★

Copiii aceștia cu care stăteam de vorbă, știau, au înțeles că bucuriile lor, bucuriile din inimile părinților lor, le datoresc partidului nostru, înțelept conducător al victoriilor noastre.

Timpul a trecut repede tot vorbind. Fiecare copil ne-a purtat cu dragoste prin locuri care ne deveniseră dragi, apropiate. Pentru că ele laolaltă, înseamnă chipul tînăr, atît de drag, al patriei noastre.

ELENA SKIBINSKY

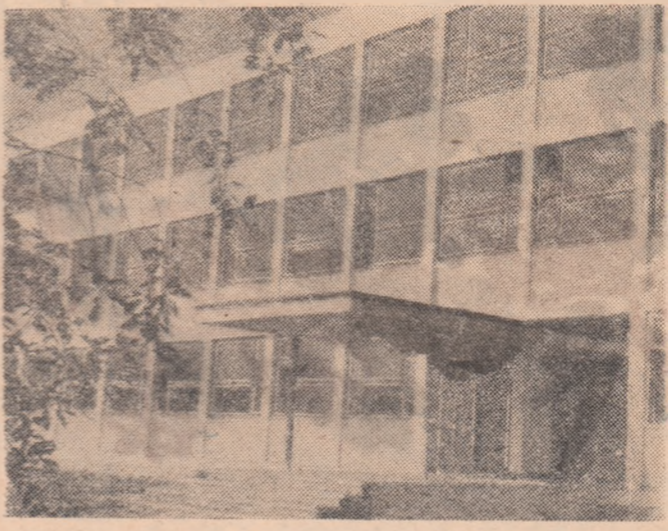

Onești. Unul din orașele noi ale patriei. Aici totul e tînăr — și uzinele și blocurile, și oamenii.

— Veselie.
— Prezent.
La tabăra pionierească de la Năvodari ea nu absentează niciodată. Copiii nu duc lipsă de nimic.

În cartierul Vitan din Capitală s-a ridicat o nouă școală — Școala generală de 8 ani nr. 87. Constructorii execută ultimele lucrări de finisaj.

PENTRU VOI, COPII!

Grija pentru copii, viitorii constructori ai socialismului și comunismului este o preocupare de seamă, permanentă a partidului și guvernului nostru. Iată numai cîteva date care ilustrează acest lucru. Dacă în 1938 erau 1 700 000 de elevi, azi sînt peste 3 300 000. Paralel cu aceasta, an de an crește numărul învățătorilor și profesorilor care îndrumă cu dragoste pașii copiilor în școală. Numărul lor este azi de 125 353 față de numai 45 395 în 1933. Crește an de an numărul sălilor de clasă. În anii 1960—1963 s-au dat în folosință 15 000 săli noi de clasă. Anul acesta, numărul lor va spori cu 4 600. Conform directivelor Congresului III al P.M.R., anul școlar 1960—1961 a fost primul an cînd elevii claselor I—VII au primit gratuit manualele școlare. Anul școlar 1964—1965 situează țara noastră, cunoscută în trecutul burghezo-moșieresc prin analfabetism, printre puținele țări de pe glob cu învățămîntul de 8 ani generalizat. Elevii claselor I—VIII vor primi la toamnă, gratuit, 20 766 750 manuale. Dacă în 1960 Editura tineretului a tipărit pentru copii 115 titluri într-un tiraj de 2 562 000 de exemplare, anul acesta încă în primul semestru copiii au primit 2 514 000 exemplare din cele 146 de titluri care vor apare pînă la sfîrșitul anului în 4 500 000 de exemplare. Adăugînd la aceste cîteva cifre și cele 119 case ale pionierilor din întreaga țară în care activează sute de mii de pionieri, ne putem face, acum, în preajma marii sărbători, o imagine asupra vieții fericite a copiilor din țara noastră.

NISTOR DORIN

La Tg. Jiu

Orășelul voioșiei

În parcul mare din Tg. Jiu a apărut un nou oraș! Orășelul copiilor. La construirea acestuia au venit să ajute muncitori și funcționari de la „Steaua Roșie", de la Fabrica „Unirea", din toate întreprinderile din oraș. Cum arată? Pe o întindere de circa 2 ha întîlnești o pistă pe care circulă 25 de mașini și 5 scutere (bineînțeles, pe măsura micilor vizitatori); la capătul ei se află special amenajat garajul. Mai departe de zgomotul străzii se află o scenă în decor natural. Aici, Casa pionierilor prezintă proiecții de film cu desene animate, diferite spectacole. În alt „cartier" al orășelului se află locul de joacă — balansoare, carusele simple sau cu motor, leagăne. Tot aici se află și un colț amenajat special pentru tirul sportiv.

De atîta alergătură parcă ți se face sete. La „buturugă" sau la chioșcurile de răcoritoare găsești tot ce dorești.

În drum spre casă, de-o parte și de alta a aleilor întîlnești blocuri în miniatură, la fel cu cele adevărate din București sau Constanța, Iași, Cluj sau Tg. Jiu.

Construirea noului orășel al copiilor dovedește grija permanentă pe care o poartă partidul nostru, copiilor, viitori constructori ai socialismului și comunismului.

MANOLE BĂLOI

FLORI PENTRU MAREA SĂRBĂTOARE

Nu vă grăbiți să le căutați în glastra din fereastră sau în vitrinele florăriilor. Sînt flori de un fel deosebit, cele mai frumoase, pentru că răsar din simțirea și gîndirea celor care, cu brațele pline de buchete, întîmpină ziua de sărbătoare. Roșie ca focul strălucește floarea *hărniciei pionierești*. Copiii din *Tîrnova*, regiunea *Crișana*, ajută la ridicarea unei construcții de seamă — școala medie din comună. Cei din *Tugurești*, regiunea *Oltenia*, care au primit mulțumiri din partea colectiviștilor pentru că au ajutat la recoltarea caiselor și roșiilor, se ocupă de întreținerea parcului din sat și a spațiilor verzi, ca și colegii lor din *Stoenești*, care îngrijesc cu pricepere grădinița din fața Sfatului popular. În satul *Grajduri*, regiunea *Iași*, drumurile au un aspect plăcut: sînt foarte curate, iar gardurile și podețele văruite cu grijă, strălucesc ca omătul. Este tot rezultatul unei acțiuni pionierești. Copiii din *Roșiești*, raionul *Vaslui* s-au transformat în schimb în... farmaciști amatori, culegînd din pădure plante medicinale: tei, pojarniță, romaniță, coada șoricelului.

În tot felul de culori încîntătoare strălucește floarea *veseliei, a cîntecului*. Copiii din *Potcoava*, regiunea *Argeș*, se întrec pentru titlul de „Cel mai bun solist" și de „Cel mai bun recitator". Cei din *Poiana*, regiunea *Suceava* au pregătit, între altele, cîntece dedicate patriei socialiste și partidului nostru, noi dansuri populare și două scenete.

Iată încă o floare. Dacă te uiți bine, poți spune că seamănă cu o... busolă! E floarea *drumețiilor de vacanță, a sportului și a jocului în aer liber*. Nici nu s-ar fi putut să lipsească din buchet. Pionierii din *Călinești*, regiunea *București* au vizitat muzeul „Doftana", Bucureștiul, — minunata Capitală a patriei socialiste, Valea Prahovei, cu nenumăratele înnoiri aduse în anii regimului nostru. La fel de variate au fost și drumețiile organizate de pionierii din *Tg. Ocna*, regiunea *Bacău*. Între altele, ei au desfășurat un pasionant concurs de orientare pe muntele Măgura. Sportivi convinși, copiii din *Corasa*, raionul *Dorohoi*, au susținut în cinstea zilei de 23 August meciuri amicale de handbal și fotbal cu pionierii din comunele învecinate. Spre lauda lor, au cîștigat majoritatea întîlnirilor, dar meritul cel mai mare este că jucătorii de bază sînt în același timp și fruntași la învățătură.

În fiecare an, soarele de August întîlnește culori noi pe harta patriei socialiste: strălucirea de diamant și platină a noilor uzine, nuanțele calde ale noilor blocuri de locuințe, aurul cu carate sporite al holdelor. Alături de acestea, se înalță mai modeste, dar și ele prețioase, florile hărniciei pionierești pe care copiii, schimbul de mîine al constructorilor socialismului și comunismului, le închină marii sărbători, patriei socialiste, partidului nostru iubit.

OVIDIU ZOTTA

La Uzinele „Steagul Roșu" din Brașov au sosit oaspeți. Pionierii de la Școlile generale de 8 ani nr. 7 și 10 admiră noile camioane „Carpați".

Cu cînt și voioșie

În zilele de tabără participăm la multe activități interesante și oriunde am fi, în excursie, în drumeție sau în curtea școlii, cîntecul și voioșia ne însoțesc. Cu cîntec și poezii ne-am pregătit pentru adunările „Părinte drag, partid iubit" și „Din realizările poporului nostru în cei douăzeci de ani de la eliberare". Tot cu cîntece așteptăm și marea sărbătoare de la 23 August.

Pentru ca programul artistic pe care îl vom prezenta să ne găsească cît mai bine pregătiți, în tabără au început concursurile „cel mai bun recitator" și „cel mai bun solist". După probele ținute, pe primele locuri s-au evidențiat pionierii Nedea Emanoil, Cazacu Ioana, Neacșa Marin, Bejan Safta și alții.

Cu toții ne străduim ca în programul artistic pe care-l vom da în cinstea zilei de 23 August să exprimăm în cîntece și poezii dragostea fierbinte, mulțumirea noastră față de părintele iubit — partidul, care ne-a creat o copilărie fericită.

TRUICA ELEONORA
Școala de 8 ani Potcoava, raionul Slatina

Un prieten a sosit în tabără

Și azi, ca de obicei, am sosit aproape toți copiii la tabără, dar nerăbdarea cu care așteptam începerea adunării este neobișnuită. Și știți de ce? Pentru că azi ne sosește un prieten în tabără.

Iată-l, îl cunoșteam bine cu toții, era deputatul comunal — nenea Alexandru. Cu vorba-i domoală, dînsul ne povestește despre trecutul satului apoi, cu bucuria ce i se simte în glas, ne vorbește despre satul de azi, despre cei douăzeci de ani de la eliberarea patriei noastre, care au adus înflorirea întregii țări.

— Și în satul nostru, ne spune dînsul, semnele vieții noi, luminoase s-au statornicit. Ne mîndrim cu colectiva noastră „30 Decembrie", cu noile case care răsar ca niște flori, una mai frumoasă decît alta, cu noua școală de 8 ani ce s-a înălțat în centrul comunei.

Bucuria pentru viața noastră fericită ne-am arătat-o și noi în vesele cîntece pionierești.

LISCAN MARIA
comuna Sîmbăta, Beiuș

Ștafeta pionierilor

Într-una din zile am zărit la marginea comunei un șir de bicicliști cu cravate roșii. Am ieșit cu toții în întîmpinarea lor. Era ștafeta „20 de ani de viață nouă în satele și orașele regiunii Banat", care venea din comuna Lovrin.

După ceremonialul de predare a ștafetei, pionierii noștri i-au condus pe oaspeți prin comună, unde le-au arătat școala noastră frumoasă, noul dispensar medical, noul magazin alimentar și multe altele.

Nici n-am simțit cînd a trecut timpul, și a sosit momentul despărțirii de pionierii din Lovrin.

Timp de două zile, cît a stat albumul ștafetă la noi ne-am străduit să-l împodobim cît mai frumos. La loc de cinste am aranjat fotografii înfățișînd școala, noul magazin, case noi.

Am predat apoi ștafeta pionierilor din Periam, urmînd ca de acolo să colinde mai departe raionul Arad.

NEVRINCEAN MARIA
comuna Pesac, raionul Sînnicolaul Mare

Fapte pionierești

Curajosul

Era în primăvară. Apele Gilortului creșteau văzînd cu ochii. La fel și a diferitelor pîraie ce veneau de sus, de la munte. Copiii, pînă și cei mai mititei, zburdau pretutindeni. Așa s-a făcut că Viorel, un băiețaș de vreo cinci anișori a ajuns neobservat la punte. Apele învolburate i-au atras privirea. Și tot uitîndu-se se vede că a amețit și a căzut direct în mijlocul apei. Un țipăt scurt și zgomotul apei, atît s-a auzit. Pionierul Vîlceanu Traian, care tocmai trecea pe acolo a și sărit. Luptîndu-se cu apa,

el l-a salvat de la înec pe Viorel.

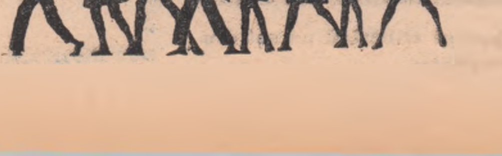
Fapta pionierului *VÎLCEANU TRAIAN* din comuna *Andreești*, raionul *Gilort*, regiunea *Oltenia* e demnă de laudă.

Cu toții într-a VIII-a!

Toți în rînd. Unul lîngă altul. Nu trebuie să rămînă nimeni în urmă. Aceasta era hotărîrea clasei a VII-a A de la Școala generală de 8 ani nr. 14 din Iași. Bineînțeles că nu a fost ușor. Într-o zi pe Neamțu Vasile îl „durea" capul și nu-și lua notițe, în alta Vizitiu Mariana și Petrică Paulina lipseau de la ore... Urmarea? În catalog apăreau note sub limită. Pericolul amenința ruperea rîndurilor. S-a ținut o adunare cu tema „Învățătura principala datorie patriotică a pionierului", s-a mers în cîteva uzine și fabrici. Peste tot Strilciuc Paul, președintele detașamentului, aducea vorba despre învățătură și viitor.

Băieții și fetele învățau, dar unii se mai poticneau. Veneau atunci tovarășii profesori cu ore de consultații, de meditații, veneau colegii cu un sfat și se trecea peste hop.

Sfîrșitul anului școlar 1963-1964. Strilciuc Paul, Iacob Iuliana, Irina Mihaela au fost premiați. Dar cea mai mare bucurie a fost alta — ÎNTREAGA CLASĂ A TERMINAT ANUL ȘCOLAR FĂRĂ NICI UN CORIGENT. Acum toți sînt într-a VIII-a.

Livada de pe șosea

Trei frumoase comune horezene, Păușești-Otăsău, Oteșani și Frîncești, regiunea Argeș, recunoscute prin buna lor gospodărire, prin aspectul lor îngrijit, plăcut ochilor, se găsesc, astăzi, unite într-un adevărat „triunghi al puieților".

Pionierii din aceste trei comune au sădit, în „ștafetă", șiruri de puieți de duzi, de pruni pe marginea șoselei.

Contribuind la acțiunea de înfrumusețare a satelor noastre, ștafeta puieților reprezintă o frumoasă inițiativă pionierească, demnă de toate laudele.

Fapte pionierești

FILE de ISTORIE 4

de conf. univ. V. HURMUZ
ndidat în științe istorice

Înaintînd pe calea profundelor transformări înnoitoare, deschisă de insurecția din August 1944, poporul romîn a obținut realizări de însemnătate istorică, care au schimbat din temelii viața sa, înfățișarea țării.

Un factor deosebit de important pentru consolidarea realizărilor obținute și trecerea cu succes la opera de construire a socialismului a fost înfăptuirea unității politice, ideologice și organizatorice a clasei muncitoare prin unificarea P.C.R. și P.S.D. și făurirea, în februarie 1948, a Partidului Muncitoresc Romîn. La primul Congres al P.M.R. s-au adoptat o serie de hotărîri care arătau drumul pe care trebuie să-l urmeze țara. În primele luni ale anului, în urma alegerilor se creează Marea Adunare Națională. În aprilie 1948, M. A. N. adoptă prima Constituție cu adevărat democratică din istoria patriei. Fiind expresia năzuințelor maselor celor mai largi ale poporului, la propunerea P.M.R., Marea Adunare Națională a decretat la 11 Iunie 1948 naționalizarea principalelor mijloace de producție (industriale, bancare, comerciale și de transport) și transformarea lor în proprietate socialistă a întregului popor. Prin acest măreț act puterea economică a burgheziei, care frîna dezvoltarea țării, a fost lichidată. Înaintea țării noastre s-a deschis larg prespectiva construirii bazei economice a socialismului, a celor mai profunde transformări înnoitoare, în viața economică și politică, în felul de trai, în cultură — perspectiva trecerii la socialism.

Prin politica înțeleaptă a partidului nostru s-a trecut la crearea unei industrii puternice, la dezvoltarea armonioasă a întregii țări. Provincii înapoiate în trecut, unde în statisticile vechi nu găsești la capitolul „industrie" decît cîteva mori ori prese de ulei rudimentare au devenit de nerecunoscut în anii puterii populare, s-au ridicat puternice ramuri industriale. Cine nu a văzut Moldova de douăzeci de ani, cu greu ar mai putea recunoaște Bacăul, Oneștiul, Piatra Neamț, Succeava sau chiar Iașul. Hidrocentrala V. I. Lenin de la Bicaz, termocentrala de la Borzești, Combinatul petrochimic de la Onești, Uzinele din Săvinești, laminorul de la Roman, Fabrica de rulmenți de la Bîrlad, complexele industriale de la Suceava — sînt doar cîteva exemple
bucurie și mîndria fiecărui cetățean al patriei noas
în voia soartei în trecut, unde mizeria și bolile soci
ne cu pămînt lutos și uscat, cu cîteva vile la mar
avute, s-a transformat în douăzeci de ani într-o gr
Care cetățean al patriei noastre nu se simte mîn
Întreprinderile industriale de la Năvodari, Cernavo
mlaștinilor, plantarea cu pomi și viță de vie au f
regiune bogată în care viața oamenilor s-a schim
cu orașe sărăcăcioase și sate mizere, unde înainte
fabrică mai mare, a devenit în anii puterii popul
trial. Dacă ar fi să amintim numai de uzinele Ele
trochimic de la Țicleni, de noul oraș Motru, ca și de
de la Turnu Severin, ne putem da seama de trans
De asemenea, orașe cu vechi tradiții industriale ca
întregime schimbate.

Țara noastră, care în trecut importa majorit
ca astăzi să producă nu numai pentru nevoil
Uzinele de tractoare din Brașov dau nu nu
liste tractoare de înaltă calitate, dar ele sînt
Utilajul petrolier romînesc, de care nu se putea
China, India, Iran și în alte țări din lume.

Prin grija partidului și guvernului, o putern
anii noștrii industria chimică — aproape inexist
energetică. Noile hidrocentrale de pe Bistrița, de l
centralele de la Paroșeni, Borzești, Ovidiu dau indus
energie necesară pentru lucru și iluminat.

August 1944... Formațiunile de luptă patriotice împreună cu armata romînă luptă pentru curățarea Capitalei de trupele hitleriste.

Pe frontul antihitlerist, militari romîni și sovietici studiind harta operațiunilor de luptă.

Unități de vînători romîni eliberînd un sat din Cehoslovacia.

PE UN DRUM de țară

Autobuzul așteaptă în centru. E o mașină cu parbrizul colorat jumătate în albastru, ce face regulat cursa la oraș.

Pleacă aproape gol, lucru care îi dă prilej șoferului să spună :

— Auzi, îi aștept cu mașina la scară și nu vin !...

Pe băncile capitonate cu vinilin verde, în mașină, au luat totuși loc cîțiva săteni. Pe unul nu-l rabdă inima să tacă :

— Oamenii-s la treabă acum, e-n plină campanie. Știți, dumneavoastră, cît grîu am recoltat noi ? Aproape șapte sute de hectare. O sută patruzeci le avem cu grădină, alte două sute cu livadă. S-au copt pepenii, merele, perele... E de lucru, n-avem timp de plimbat.

—Așa-i, dar... nu-i numai asta !...

Autobuzul n-a ieșit încă la șosea. Șoferul îl lasă anume încet, se uită într-o parte și alta, de parcă acum s-ar afla pentru prima oară în cursă pe acest drum.

— Uite ! adaugă, arătînd cu privirea construcțiile din jur, satul.

De o parte și de alta a uliței bătută în piatră, dreaptă, printre pîlcuri de meri sau peri cu fructe aromate, se aliniază casele, care de care mai îngrijită, cu perdele albe la ferestre.

Mi-am amintit de discuția avută cu puțin timp înainte cu Constantin Ambrozie, vicepreședintele gospodăriei colective de aci, din Țibucani, regiunea Bacău.

— S-au ridicat multe case în sat, am remarcat. Se vede după tocurile geamurilor înalte, după acoperișurile albe de tablă...

— Și după sîrmele antenelor de deasupra ! a adăugat vicepreședintele. Nu se poate să-ți cumperi aparat de radio sau televizor — ultimul tip — și să le ții în casă veche. Ba, unii n-au construit una singură !

— Cum, adică !?...

— Foarte bine. Gheorghe Toader, bunăoară. Bun. colectivist, harnic. El, cu ai lui, se află întotdeauna în frunte la treabă. Dar și cîștigă. Astă toamnă a luat numai numerar vreo 14 000 lei. Apoi, grîu, porumb și alte cereale, cam cincizeci de saci ! Ei, el are trei copii mari. O fată și doi băieți. Pentru fiecare a ridicat cîte o casă — trei de toate. Alt colectivist, Grigore Petre, a ridicat și el pentru copiii săi două case noi. Așa că vezi, se adună : patru sute șaizeci de case noi s-au ridicat în ultimul timp la Țibucani !...

★

Mașina a trecut de complexul comercial — instalat și acesta în clădire nouă — și ne-am apropiat de o altă construcție, înconjurată încă de schele stropite cu var.

— Școală medie, lămurește un colectivist. De 23 August e gata. Cu asta, avem patru școli în comună.

— Și cinematografe ? se interesează șoferul, vădit cunoscător în problemă.

— Să tot fie trei, vine răspunsul, din care nu lipsește o notă de firească mîndrie.

— Ei, asta-i ! exclamă șoferul, ca și cum ar fi găsit cheia în discuție. Magazine avem, aici în sat, școală medie — da ; aparat de radio la fiecare casă, televizoare ; cinematograf, la fel — și nu unul singur ! Civilizație, ca la oraș conchide , accelerînd motorul, ieșind în șosea. Bucuros și convins că însăși prezența pe acest drum de țară a autobuzului nou-nouț, pe care îl conduce, e încă o punte care apropie tot mai mult satul de oraș.

AL. DINU IFRIM

Prezențe romînești

Dezvoltarea multilaterală a economiei noastre naționale, ca și realizările în domeniul artei și culturii, au făcut ca prezențele romînești peste hotare să crească an de an. O expresie a acestor manifestări o constituie participarea țării noastre la numeroase tîrguri internaționale. Astfel, numai în 1963, produse ale economiei noastre au luat loc în standurile a 29 de tîrguri internaționale. Atît anul trecut cît și anul acesta, la Leipzig, la Casablanca etc., produse romînești, ca tractoare U 650, instalații de foraj modern, locomotive Diesel electrice, produse ale industriei noastre chimice și de artizanat, s-au bucurat de o înaltă apreciere atît din partea specialiștilor cît și a publicului vizitator.

Dintre manifestările cultural-artistice, un loc aparte îl ocupă spectacole date de ansamblurile noastre de cîntece și dansuri populare — printre care și cele ale Ansamblului „Rapsodia romînă" —, care au făcut cunoscut frumusețea folclorului romînesc pe mari scene din Europa, pe continentul american, ca și în Extremul Orient.

Acum, în preajma zilei de 23 August, Universitatea din Havana a organizat o seară culturală închinată celei de a XX-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul fascist. La 11 august, la Praga, a avut loc vernisajul expoziției artiștilor plastici romîni Alexandru Ciucurencu și Geza Vida, iar recent, în orașul Famagusta din Cipru s-a deschis o expoziție de fotografii privind realizările poporului romîn în cei douăzeci de ani de la eliberare.

Cif
grăit

● În perioa
au intrat în fu
pe 80 de într
secții noi, iar
brici și uzin
late, dezvolt

● În prezent
ră lucrează 7
toare, 34 300 de
tru păioase și
mașini agricol

● În primii
planului șesena
truite din
lui 161 800 apa
venționale). În
oadă populați
cea din mediu
construit din
prii 383 000 de

● Alocația de
copii, în țara n
pășit într-un
1963, suma de
milioane lei.

● Ansamblul,
luate de parti
pentru o nouă
velului de trai
muncii, va face
salariaților să
circa 400 mili
1964 și cu 3,8 m
1965.

să crească inima de
ogea, o regiune lăsată
iseră cronice, o regiu-
huzur pentru clasele
floritoare şi roditoare.
itoralul Mării Negre!
idia, Ovidiu, asanarea
Dobrogea înapoiată o
al. Oltenia, provincie
utea aminti de nici o
uternic centru indus-
re, de Combinatul pe-
rea şantierelor navale
e mari ce au avut loc.
au Hunedoara sînt în

ajului tehnic, a ajuns
, dar şi pentru export.
culturii noastre socia-
e şi în multe ale ţări.
trecut, este căutat în

altare au cunoscut în
trecut — şi industria
de la Dobreşti, termo-
aşelor şi miilor de sate

În cadrul politicii P.M.R. de construire a socialismului, un loc de seamă a revenit transformării socialiste a agriculturii, a dezvoltării producţiei agricole, a întăririi necontenite a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare. În aprilie 1962, Marea Adunare Naţională a Republicii Populare Romîne, întrunită în sesiune extraordinară, a consfinţit încheierea procesului de colectivizare a agriculturii, eveniment de însemnătate istorică deosebită, care a marcat victoria definitivă a socialismului la oraşe şi sate.

Agricultura noastră socialistă a fost înzestrată an de an cu mii şi mii de tractoare, semănători mecanice, combine pentru păioase şi numeroase alte maşini agricole moderne. De asemenea, numai în 1963, agricultura a primit 773 000 tone îngrăşăminte chimice, a căror folosire la ţară era aproape necunoscută în trecut. Toate acestea au făcut ca producţia de cereale să crească continuu.

Ca urmare a succeselor obţinute pe plan economic, au avut loc mari schimbări în viaţa cultural-artistică a ţării. În anii regimului popular, numărul elevilor din şcolile de cultură generală a crescut de la 1 604 481 în anii 1938—39 la 3 058 339 în 1963—64, iar numărul elevilor din şcolile medii de cultură generală a crescut de la 29 004 în 1938—39 la 3 76 620 în 1963—64. Nu mai puţin semnificativă în ceea ce priveşte grija partidului şi guvernului faţă de necesităţile de culturalizare a maselor îl constituie faptul că în 1938 în Romînia existau 18 teatre şi instituţii muzicale şi 338 cinematografe, ca astăzi numărul primelor să se ridice la 126, iar al cinematografelor la 5 391, dintre care multe se află la sate.

Sub conducerea înţeleaptă a P.M.R., în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, clasa muncitoare, ţărănimea colectivistă, intelectualitatea, întregul popor întîmpină măreaţa sărbătoare a celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei cu un bogat bilanţ al realizărilor de însemnătate istorică, obţinute în construirea vieţii noi socialiste, — şi priveşte cu încredere viitorul şi mai luminos.

Pe — un picior de plai

Mă leagăn ca frunza-n fag

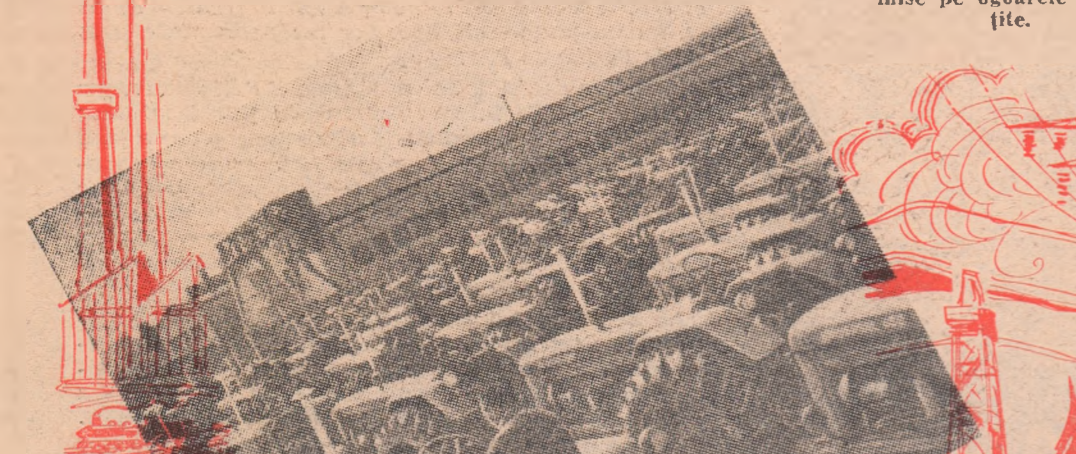
Mă leagăn ca frunza-n fag,
Eu doinesc pe cin' mi-e drag.
Cînt partidul ce-l iubesc
Partidul muncitoresc.
Se leagănă frunza-n vie,
Holda mîndră în cîmpie;
Mă leagăn şi eu cu ele,
Şi cînt doina ţării mele,
Doina codrilor de fagi,
Doina ţării mele dragi.
De m-o-ntreba cineva
De ce cînt eu ţara mea,
Eu le-oi spune că mi-e dragă
Şi-oi cînta-o viaţa-ntreagă;
E frumoasă, e bogată
Cum n-a fost ea niciodată.

Culeasă din regiunea Argeş

Dobroge, iubită mamă...

Dobroge, iubită mamă,
Glasul tău duios mă cheamă —
Tot mereu să înfloreşti
Mai frumoasă ca-n poveşti.
Căci prin muncă, de cu zori,
Noi te-mpodobim cu flori·
De la Dunăre la Mare
Eşti frumoasă ca un soare,
Din Mamaia-n Eforie
Leagăn eşti de bucurie,
Zi de zi întinereşti
Şi în Mare te-oglindeşti:
Cu şcoli, fabrici, cu grădini,
Cu lumini, lumini, lumini...

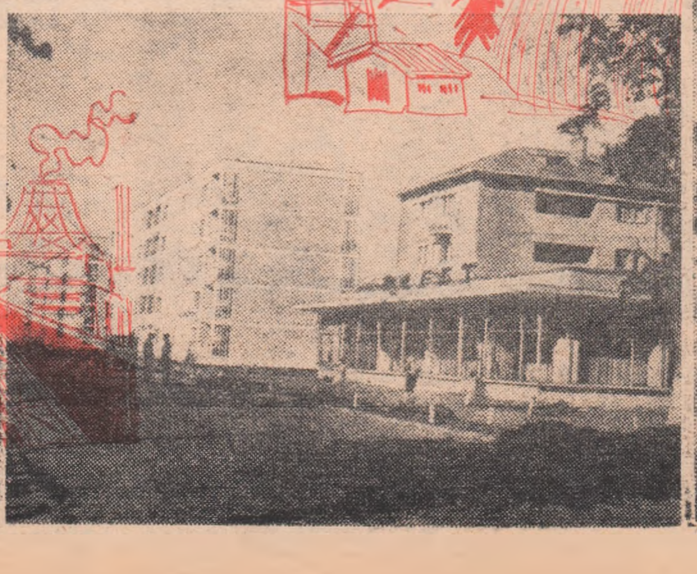
Culeasă din regiunea Dobrogea

Datorită politicii înţelepte a partidului, industria constructoare de maşini a cunoscut în anii noştri o mare dezvoltare. În fotografie: un nou lot de tractoare pregătite pentru a fi trimise pe ogoarele înfrăţite.

O mare dezvoltare a luat în anii puterii populare învăţămîntul de toate gradele. În fotografie: aspect de la Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureş.

Peste tot, în patria noastră s-au ridicat noi construcţii de locuinţe. În fotografie: noi blocuri înălţate la Roman.

Ei au luptat în august

La Băneasa

Dimineaţă senină de august.

Mascaţi de porumbiştea din marginea şoselei, doi oameni privesc prin binoclu pregătirile de atac ale fasciştilor: un muncitor înalt, cu faţa arămie şi în salopetă, un ofiţer romîn cu tîmplele ninse.

— Cuvîntul de ordine e acesta — vorbeşte în şoaptă muncitorul din formaţiunile patriotice de luptă — să închidem fasciştilor toate căile de acces către Capitală. Şi loviturile principale aici, la Băneasa, le vor da ei, şi dinspre Alexandria...

Un glonţ ţîştii ameninţător prin porumbişte şi cei doi se aruncară la pămînt.

— Ne-a zărit vreun lunetist german — explică ofiţerul. Apoi despături harta şi, cu degetul pe ea, explică planul de bătaie.

...5 zile şi 5 nopţi au forţat fasciştii intrarea în Bucureşti dinspre Băneasa şi de fiecare dată, focul viu, susţinut al ostaşilor romîni şi al muncitorilor din formaţiunile de luptă i-au silit să se retragă.

În a cincea zi, trupele fasciste au fost încercuite şi dezarmate. Dinspre Băneasa, pericolul trecuse.

Obosit, cu hainele rupte, cu ochii injectaţi de nesomn, muncitorul cel înalt, cu faţa şi mai arămie, comunica la comandamentul central prin telefonul vechi, de campanie.

— La noi, totul e-n ordine: fasciştii au fost lichidaţi...

Cu o batistă mare, neagră acum de praf şi transpiraţie, îşi şterse faţa...

Ofiţerul îl privi lung şi zîmbi.

— Nu te supăra — spuse el — în... civilie... în viaţa de toate zilele, dumneata ce faci?

— Sînt forjor — şopti muncitorul. Şi pleoapele îi căzură grele: somnul hărţuit atîta în ultima săptămînă, izbîndise.

Cu arma în mînă

La porţile Ploieştiului, pe care-l blocaseră, fasciştii atacau într-una. Scopul lor era să intre în oraş, să incendieze şi să arunce în aer rafinăriile, uzinele...

Dar atunci s-au ridicat la luptă muncitorii. Cu arma în mînă, luptînd cot la cot cu puţinii ostaşi romîni ce se aflau în oraş, ei au apărat, cu preţul vieţii, uzinele ce trebuiau să rămînă întregi ale poporului.

La rafinăriile „Vega", „Astra", „Romîno-americană", „Steaua romînă" — muncitorii petrolişti n-au cedat o clipă, n-au lăsat duşmanul să înainteze o palmă de loc. Pentru ei, cuvîntul partidului, de a apăra cu orice preţ rafinăriile, oraşul, a fost sfînt.

La fel s-au petrecut lucrurile şi la Moreni, Cîmpina, Boldeşti şi în alte localităţi de pe Valea Prahovei, unde unităţi ale Corpului 5 teritorial, împreună cu formaţiile patriotice, au acţionat

cu vitejie pentru apărarea sondelor şi instalaţiilor de prelucrare împotriva atacurilor fasciste.

Pe malul Dunării

S-a întîmplat la marginea unui port dunărean.

Vasele germane de pe Dunăre se retrăgeau spre vest, către Ungaria. Ele cărau muniţii şi soldaţi, cereale şi alte bunuri jefuite din ţara noastră. Ori, chemarea înflăcărată a Comitetului Central al P.C.R. glăsuia: Pentru respingerea şi exterminarea cotropitorilor sînt necesare toate forţele şi toate resursele noastre...

Într-un tufiş, pe malul Dunării, se afla o mică unitate romînească, camuflată de frunzişul verde. Vasele germane care abia îşi făcuseră apariţia fuseseră atacate de două vase romîneşti fluviale. Lupta, deşi inegală, dar declanşată prin surprindere, îi făcu pe fascişti să sufere scufundarea a două vase, iar al treilea, arzînd ca o torţă, era cuprins treptat în îmbrăţişarea de moarte a Dunării. Numai unul din vasele fasciste, mai mic, folosindu-se de viteză, trecuse de linia noastră şi acum se considera scăpat pe Dunăre în sus, trăgînd din toate mitralierele aşezate pe punte, vărsînd noian de gloanţe asupra malurilor.

Pumnul de ostaşi care luptau aci, fuseseră luaţi prin surprindere de lupta dezlănţuită pe apă. În ultima clipă însă, înfruntînd ploaia de gloanţe, un sergent mic de stat, cu faţa ca de copil, se tîrî lîngă mitraliera înfiptă în mal. Dar vasul fascist nu s-a îndepărtat prea mult?! Nu! Sergentul ochi îndelung, apoi apăsă pe trăgaciul armei. Un snop de foc străpunse nava fascistă, îl ucise pe cîrmaci, făcu apa să pătrundă în vas. Lacomă, peste o clipă, Dunărea înghiţi şi acest ultim vas din convoiul fascist. Dar sergentul nu se mai putea bucura: lovit de-o rafală, el murise cu degetele încleştate pe arma cu care apărase pămîntul scump al patriei.

ŞTEFAN ZAIDES

SUB SOAREA LUI AUGUST eliberator

23 August 1944 a schimbat din temelii viața țării. Poporul romîn, condus de partid a transformat țara noastră într-o țară independentă și suverană, într-o țară în care oamenii muncii au devenit stăpînii bogățiilor țării. La succesele obținute în dezvoltarea industriei, agriculturii, a întregii economii naționale în ansamblul ei, un rol important l-a avut introducerea în producție a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane. Partidul și guvernul acordă o mare atenție dezvoltării continue a tuturor ramurilor științifice și tehnice. Astăzi, în țara noastră funcționează peste 70 de institute de cercetări științifice.

În cadrul acestora lucrează mii de cadre de cercetători, de oameni de știință care, urmînd tradițiile progresiste ale științei din țara noastră obțin rezultate de prestigiu internațional. Îndrumată permanent de partid, știința romînească contemporană se dezvoltă în strînsă legătură cu cerințele dezvoltării țării noastre pe drumul desăvîrșirii construcției socialismului.

Recolte îmbelșugate

Un rol important la rezolvarea problemelor legate de sporirea producției agricole îl are Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea. Datorită strădaniilor oamenilor de știință care muncesc aici au fost obținuți hibrizi dubli de porumb care, folosiți în producție, au dat recolte mult mai mari decît vechile soiuri. Anul acesta întreaga suprafață cultivată cu porumb din țara noastră a fost însămînțată cu hibrizi dubli din cei mai productivi. Numai cu hibrizii HDF 208 și HDF 405 creați la Fundulea, care depășesc cu aproape 15 la sută hibrizii dubli raionați, se vor cultiva în anul 1965 1 200 000 hectare.

Cercetătorii de la Fundulea lucrează și la ameliorarea grîului, în vederea înlocuirii vechilor soiuri care nu mai corespund actualei etape de dezvoltare a agriculturii cu soiuri noi și mai productive. În toamna anului 1963 noile soiuri au fost semănate pe 95 la sută din suprafața ocupată cu grîu de toamnă.

Între alte soiuri de plante obținute pot fi amintite noile soiuri de fasole, mazăre, cartofi, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și alte plante care au și fost extinse în cultură.

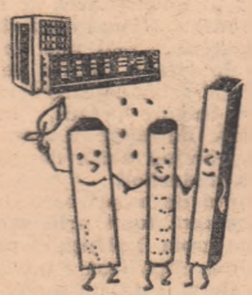
De o atenție deosebită se bucură și sorgul, plantă furajeră care în zonele secetoase depășește producția de porumb boabe cu 20—40 la sută, iar pe terenurile sărăturoase și nisipoase dă recolte de 2—3 ori mai mari decît porumbul.

Iată cît de mari cresc hibrizii de porumb realizați la Fundulea.

In lumea metalelor

Institutul de cercetări metalurgice studiază probleme din domeniul metalurgiei fontei, a oțelului, feroaliajelor și aliajelor neferoase ș. a.

Institutul este dotat cu o puternică bază materială : utilaje și aparate complexe, instalații de laborator, stații pilot etc. Stația pilot siderurgie, spre exemplu, posedă un cuptor electric pentru elaborarea oțelurilor, un laminor experimental, o instalație de turnare sub vid, o instalație pentru obținerea pulberii de fier prin pulverizare. Și celelalte stații pilot dispun de asemenea dotări.

Proiectarea și realizarea unora din instalațiile necesare au fost executate în atelierul de proiectări și mecanic al institutului.

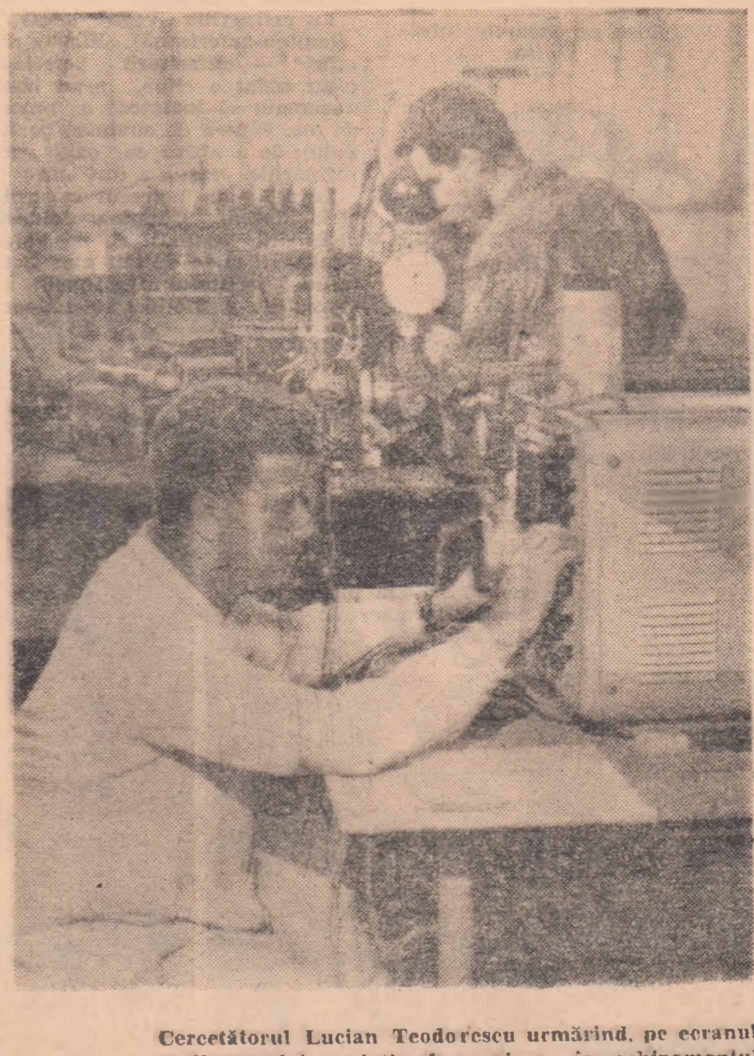
Și acum să vă prezentăm cîteva din realizările institutului obținute în ultimul timp și care au fost aplicate în producție.

Au fost elaborate și introduse în fabricație noi mărci de oțel cu proprietăți fizice și mecanice superioare, care sînt în prezent utilizate de Uzinele de tractoare din Brașov, Uzina de utilaj petrolifer Tîrgoviște și Uzina 1 Mai din Ploiești.

Împreună cu specialiștii de la Uzinele de construcții de mașini Reșița, 1 Mai Ploiești și Metrom — Brașov, s-au realizat pentru prima dată în țară aliaje noi folosite la turnarea unor piese necesare locomotivelor Diesel electrice, utilajelor de foraj etc. S-a pus la punct metoda de fabricație a pulberilor feroase și neferoase necesare industriei constructoare de mașini electrotehnice. Reducerea consumului specific de cocs la elaborarea fontei este una din problemele importante la care specialiștii institutului și-au adus contribuția. În urma studiilor făcute în colaborare cu uzinele interesate s-a introdus gazul metan la toate furnalele din țară, obținîndu-se astfel o reducere a consumului specific de cocs de minimum 70 kg/tonă fontă, ceea ce reprezintă o economie anuală de multe milioane lei.

Pentru procedeul de fabricare a semicocsului prin fluidizare, colectivul din cadrul institutului care a studiat și a rezolvat această problemă a primit Premiul de stat pe anul 1962. Acest procedeu se aplică astăzi la Uzina „Victoria" Călan, obținîndu-se economii de zeci de milioane lei anual față de prețul de cost al vechiului procedeu.

Asaltul luminii

Cercetătorul Lucian Teodorescu urmărind, pe ecranul osciloscopului, variația de presiune în echipamentul de injecție.

Astăzi, în țara noastră, producția de energie electrică și termică este de 18 ori mai mare decît în anul 1938. Au fost construite mari hidro și termocentrale. În construcție se află și marea hidrocentrală „16 Februarie" de pe Argeș, iar nu peste mult timp vor începe lucrările și la cea de la Porțile de Fier.

Institutul de energetică al Academiei R.P.R. este tocmai unul din institutele în care oamenii de știință își aduc contribuția la folosirea rațională a bazei energetice a țării noastre. Vizitînd institutul am aflat date noi despre dezvoltarea lui în ultimii ani, despre principalele probleme științifice cu care se ocupă. Institutul are trei secții importante : secția energetică generală, electroenergetică și termoenergetică. În afară de acestea există sectoare auxiliare, cercetări de proiectare de utilaje, ateliere etc.

Secția de energetică generală se ocupă de probleme legate de folosirea rațională a resurselor energetice și inventarierea lor. Secția electroenergetică se ocupă de probleme legate de tehnica tensiunilor înalte, de energetica mașinilor electrice și de probleme speciale de automatizare. Aici i-am întîlnit pe... Mecan 1 și Mecan 2, care nu sînt altceva decît niște mașini electronice de calcul analogic, ce au fost construite în cadrul institutului. Secția termoenergetică se ocupă cu probleme de ardere a combustibililor lichizi, solizi și gazoși. Unele rezultate ale cercetărilor au fost aplicate în practică și au dus la realizarea unor economii de milioane de lei. Astfel se pot menționa : compresorul cu jet și turbina de trecere aplicate la sondele de gaz metan, reducerea consumului specific de combustibil la motoarele cu ardere internă, recuperarea căldurii la cuptoare și altele.

Și în prezent, cercetările care se fac aici, își găsesc aplicații imediate în economia națională. Spre exemplu, arderea în focare ciclon, studierea unor motoare fabricate la uzine din țara noastră, studii teoretice și experimentate de ardere a combustibililor și altele. În cadrul institutului a fost întocmit „Atlasul resurselor energetice ale R. P. Romîne", o lucrare de mare însemnătate, prima de acest fel în țara noastră. Se studiază, de asemenea, folosirea rațională a resurselor energetice din țara noastră și perspectiva lor.

Cercetarea energetică din țara noastră, de altfel, este binecunoscută și apreciată peste hotare. Academicianul Remus Răduleț, directorul institutului, a fost ales, nu de mult, președintele Comisiei Electrotehnice Internaționale.

Pagină realizată de: **Maria Negrea**

Ei au 20 de ani...

Flăcăul de la cazangerie

Nu împlinise încă paisprezece ani în ziua aceea, cînd se întorcea împreună cu tatăl său de la serbarea de sfîrșit de an, dar, se pare că își întrecuse părintele în înălțime.

— Te-am ajuns! zise Paul, lipindu-se cu umărul de umărul tatălui său.

— Ba, chiar m-ai întrecut. Ai terminat acum șapte clase, peste o lună-două ești elev de școală medie — flăcău! Dear cravata te dă de gol: ești încă pionier...

Pe fața copilăroasă a băiatului se întipări un semn de întrebare:

— Eu aș vrea să merg la profesională, doar ți-am mai spus... Să lucrez aici, la Grivița Roșie!...

Drumul le era chiar pe acolo. Cînd ajunseră în dreptul uzinei, băiatul se opri în loc. Ridică capul încercînd să asculte freamătul dinăuntru, zăngăniturile ritmice de metal de la cazangerie.

— Atunci... să mergem. Școala profesională e colea, zise tatăl, apucîndu-și băiatul de braț. Să facem cererea de înscriere, dacă asta ți-i dorința...

Aceasta era cu cîțiva ani în urmă. Acum, el, Paul Costea, a crescut și mai înalt, este utemist și, bineînțeles, și-a realizat visul: lucrează ca muncitor metalurgist, cazangiu, la Grivița Roșie — uzină cunoscută în toată țara, cu un trecut glorios.

L-am găsit, împreună cu tovarășii săi de muncă, aplecat deasupra unor foi groase de oțel, incrustînd în metal, după o planșă, un desen enorm.

— Cazane pentru industria petrochimică. Dăm zor să terminăm lucrul înainte de termen. Marea sărbătoare a eliberării are pentru mine o semnificație în plus: la 24 august împlinesc 20 de ani!

— Ce-ai dori să realizezi în viitorul apropiat? l-am întrebat.

— Urmez școala medie la seral, sînt într-a X-a. Aș vrea să învăț mai departe, să mă înscriu la politehnică. Să pot folosi cu și mai multă pricepere tehnica înaltă cu care a fost înzestrată uzina.

AL. DINU IFRIM

Colectivista din Bîrza

Pe aria de treier de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Bîrza, raionul Balș, munca era în toi. Tinerii din brigada I-a de cîmp erau adunați în jurul treierătoarei.

În pauza de prînz ne-am adunat cu toții la umbra stogului. Am aflat multe lucruri despre viața nouă a colectiviștilor. Tot acum am avut prilejul să cunosc pe una dintre tinerele cu care se mîndresc toți colectiviștii din comună. E vorba de tînăra Maria Mitrache, o fată veselă și săritoare, gata oricînd să dea o mînă de ajutor acolo unde e nevoie. Maria e prezentă peste tot. Pe cîmp a lucrat la toate culturile gospodăriei: la plivitul grîului, la prășitul porumbului, al floarii-soarelui, ricinului, sfeclei de zahăr. De cum a început recoltatul păioaselor, brigada nr. 1 în care lucrează a fost mereu fruntașă. De asemenea, și la cercurile agrozootehnice, și în echipa artistică a căminului cultural în care activează. În timpul liber citește mult. Îi plac îndeosebi romanele lui Sadoveanu.

Pentru hărnicia cu care lucrează, pentru felul cum a reușit să se apropie de tovarășii ei de muncă, tinerii au ales-o secretara organizației U.T.M., iar anul trecut comuniștii din gospodărie au primit-o în rîndurile lor. Așa trăiește Maria Mitrache, tînăra colectivistă din brigada I-a. Ea n-a cunoscut viața grea pe care au trăit-o părinții și locuitorii vîrstnici din comună în trecut. Asemenea tuturor tinerilor din patria noastră, ea se bucură din plin de condițiile noi de viață pe care le-a creat regimul democrat-popular. De aceea, muncește cu atîta dragoste. Și în încheiere, încă ceva: Maria împlinește anul acesta frumoasa vîrstă de 20 de ani — 20 de ani liberi și fericiți!

ECATERINA ROȘCA

Patriei mele — roade de aur!

Dacă cineva ar dori să-i atribuie lui Ion Boldea calificativul cel mai caracteristic, atunci ar afirma fără să stea prea mult pe gînduri:

— E un entuziast! Și ar avea dreptate. Studentul din anul III al Facultății de electrotehnică din Timișoara, cu fața zîmbitoare și ochii inteligenți, îți vorbește despre viitoarea lui profesie cu un entuziasm molipsitor:

— Electrotehnica e extraordinară! După mine, e cea mai pasionantă specialitate. Fiecare zi de studiu, fiecare manual sau revistă de specialitate îmi confirmă tot mai mult frumusețea și utilitatea ei. Dar nu îndrăgesc numai studiul. Am terminat chiar azi practica studențească la Întreprinderea „Electro-Motor" de aici din Timișoara. Ar trebui să mă bucur că plec acasă la Lugoj, unde mă așteaptă tatăl meu, care e muncitor la Fabrica de mobilă și cei doi frați mai mici. Unul tot student, dar în anul II, celălalt, elev în clasa a X-a. Totuși, inima parcă mă trage tot spre uzină. Tehnica romînească are realizări uriașe. Am lucrat în zilele de practică la mașini de un înalt nivel. Apoi, adaugă visător: doresc din tot sufletul să lucrez, și poate cine știe, să inventez și eu astfel de mașini!

— Fără îndoială, că visul ți se va împlini!...

— Sînt sigur! îmi răspunde la fel de entuziast. Cînd afirm această siguranță, mă gîndesc că și pînă acum mi s-a împlinit tot ceea ce mi-am dorit. Am îndrăgit de cînd eram pionier matematica. Porțile spre viitor mi-au fost larg deschise. Am urmat școala medie, am intrat la facultate. Aici am toate condițiile pe care și le poate dori un student: cămin, bursă, bibliotecă bine înzestrată, laboratoare... Avem în Timișoara operă, teatru, cinematografe, casă de cultură. Bineînțeles, precizează el zîmbind, aceste condiții nu le am numai eu. Ele sînt asigurate de statul nostru socialist tuturor celor ce vor să învețe.

Știți tovarășe, vreau să mă pregătesc foarte bine. Munca pe care o voi dărui mîine patriei mele dragi vreau să dea roade, dar nu de orice fel...

— De aur, ca în poveste...

— Da, de ce nu?

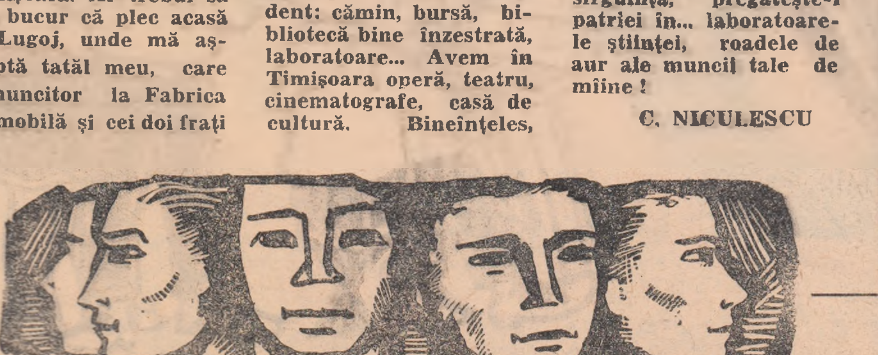
— Dar pînă acum, Ionele, care sînt roadele?

Entuziastul devine dintr-o dată modest. Îl aștept răspunsul cu emoție.

— În cei doi ani de studenție am luat la toate examenele o singură notă: 10.

— Succes, voinicule de 20 de ani, care ai crescut laolaltă cu patria liberă. Învață cu sîrguință, pregătește-i patriei în... laboratoarele științei, roadele de aur ale muncii tale de mîine!

C. NICULESCU

CUPA „SCÎNTEII PIONIERULUI"

În finală:

Întreceri pasionante

Sînt 14 ani de cînd, în fiecare vacanță de vară, în zilele premergătoare lui 23 August, bazinul de înot, din minunatul parc al Palatului pionierilor găzduiește întrecerile finale ale Cupei „Scînteii pionierului" la natație.

Zilele trecute bazinul de înot înveșmîntat în haine de sărbătoare, mai frumos ca oricînd a fost gazda celei de-a XIV-a ediții a Cupei „Scînteii pionierului". La această finală s-au prezentat peste 200 de pionieri din școlile Bucureștiului cîștigători din etapele precedente.

E ora 9 dimineața. Trompetiștii dau semnalul „Atențiune!". Peste cîteva clipe împreună cu toboșarii încep marșul, în sunetul căruia se face defilarea finaliștilor. Aplauzele nu mai contenesc. Un nou semnal. Trompetiștii dau onorul. Pionierul **Enulescu Gheorghe** prezintă raportul. „Participanții la cea de-a XIV-a ediție a Cupei „Scînteii pionierului" la natație, organizată în cinstea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist sînt gata pentru întrecerile finale pe Capitală".

Fiecare finalist e animat de dorința de a realiza o performanță cît mai frumoasă, un nou record al acestei tradiționale întreceri sportive, record pe care să-l închine marii sărbători de la 23 August. La fiecare probă lupta pentru cucerirea primului loc a fost deosebit de disputată. La 33 m brass fete Aronovici Sorina de la Școala generală de 8 ani nr. 73 reușește să se claseze pe primul loc cu 29"5/10, ceea ce constituie un nou record personal (vechiul record 31"4/10). În proba de 33 m. liber băieți lupta a fost însă și mai aprigă. Doi dintre concurenți, **Drogeanu Traian** de la Școala generală de 8 ani nr. 174 și **Fîntîneanu Leonida** de la Școala generală de 8 ani nr. 119, deși nu înotau pe culoare alăturate, detașîndu-se de ceilalți concurenți înaintau în același ritm. Era foarte greu de spus cine va cîștiga, Traian sau Leonida? Privirile tuturor erau îndreptate spre ei. Ajung în același timp. Traian însă atinge primul marginea bazinului cîștigînd în felul acesta mult rîvnitul loc I. Performanța realizată de **Drogeanu Traian** este de 22"9/10. Menționăm că numai la ediția a VII-a din anul 1957, la această probă s-a obținut o performanță mai bună, 21"9/10. Drogeanu Traian a fost la înălțime reușind să aducă performanța sa la o diferență de numai o secundă față de cea a lui Ladner Robert din Timișoara, performanță care în anul 1957 constituia cel mai bun timp realizat vreodată de un copil în țara noastră pe distanța de 33 m. brass.

Dintre toate probele însă cea mai spectaculoasă a fost ștafeta de 4X33 m băieți cîștigată de echipa raionului Lenin.

Datorită rezultatelor obținute reprezentativa raionului 30 Decembrie reușește să cucerească pentru a doua oară consecutiv Cupa „Scînteii pionierului" la natație.

POPA RADU

Start! A început proba de 66 m. liber băieți. Cine va fi cîștigătorul, asta vom vedea la sfîrșit.

La finala celei de a XIV-a ediții a Cupei „Scînteii pionierului", la natație s-au realizat următoarele **REZULTATE**:

33 m brass fete
1. Aronovici Sorina 29"5/10
2. Rădoiescu Mihaela 33"3/10
3. Gheață Nicoleta 34"

33 m liber fete
1. Seiber Mariana 25"5/10
2. Malamide Beatrice 26"7/10
3. Cerbeanu Georgeta 29"

33 m brass băieți
1. Lorenth Mihai 29"7/10
2. Mateuțeanu Marius 31"1/10
3. Păsărici Dan 32"

33 m liber băieți
1. Dobrogeanu Traian 22"9/10
2. Fîntîneanu Leonida 23"
3. Slavei Ilie 24"3/10

66 m brass fete
1. Cortojan Ioana 1'03"4/10
2. Simionescu Raluca 1'13"5/10
3. Cohen Simona 1'14"

66 m liber fete
1. Chioreanu Mariana 58"5/10
2. Lutek Nicoleta 1'03"
3. Diaconescu Gabriela 1'05"

66 m brass băieți
1. Leonte Lucian 58"
2. Scurei Sorin 58"7/10
3. Serămăt Ion 1'

66 m liber băieți
1. Leonte Lucian 49"
2. Costinescu Marian 49"5/10
3. Frîncu Dan 50"4/10

Locul I raionul 30 Decembrie 84 puncte.
Locul II raionul V. I. Lenin 81 puncte.
Locul III raionul 1 Mai 39 puncte.

Succese de prestigiu ale sportivilor noștri

La 15 martie 1964, într-o telegramă trimisă din Praga, echipa R.P.R. de handbal în 7 băieți *își mărturisea bucuria pentru marea victorie repurtată, cîștigarea pentru a doua oară consecutiv a titlului de campioană mondială. În acea telegramă, handbaliștii noștri mulțumeau din inimă partidului pentru condițiile minunate create tuturor sportivilor noștri și închinau marele lor succes celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei.*

Asemenea telegrame au fost trimise și din Bratislava, unde la 5 aprilie 1964 handbalistele de la Rapid-*București, învingînd-o în finală pe campioana* Danemarcei *a cîștigat Cupa campionilor europeni. În aceeași zi, în Sala sporturilor Floreasca din București,* echipa feminină de tenis de masă Voința-*București, prestînd un joc de o rară frumusețe, a cîștigat Cupa campionilor europeni la tenis de masă.*

La numai 5 zile de la această mare victorie, la Budapesta echipa C.S.M. Cluj *învinge în finală puternica formație* Vasutepitok *cîștigînd în felul acesta pentru a doua oară Cupa campionilor europeni la tenis de masă băieți.*

Două luni mai tîrziu, la 14 iunie, o altă Cupă a campionilor europeni urma să fie cîștigată de echipa de rugbi Grivița Roșie. *În finala acestei mari competiții europene, Grivița Roșie învinge pe* Stade Montois *(Franța) cu categoricul scor de 10—0.*

Iată numai cîteva din marile succese obținute de sportivii noștri în anul 1964.

Din lucrările sosite la concursul:

Frumoasă și bogată ești patria mea socialistă

Oțelul Roșu, azi

Indiferent din ce parte vei veni, dinspre Caransebeș ori dinspre Hațeg, privirea aruncată spre poalele munților Poiana Ruscă întîlnește în cale, încă de departe, înaltele coșuri de fum ale cuptoarelor Siemens Martin.

Și atunci, se înțelege, îți dai seama că te afli în fața unui centru muncitoresc. Iar dacă în lungul șoselei asfaltate mai descoperi, prin apropiere, și apele Bistrei năvalnice, nu se poate să nu ghicești că orașul nu este altul decît Oțelul Roșu, al doilea centru siderurgic al Banatului, unul dintre tinerele orașe apărute pe harta patriei noastre socialiste.

Aici, s-au construit numeroase blocuri, s-au asfaltat străzile, s-a introdus iluminatul electric fluorescent, s-au pietruit malurile înalte ale Bistrei și, în același timp, s-a amenajat în centrul orașului un minunat parc de odihnă pentru muncitorii siderurgiști.

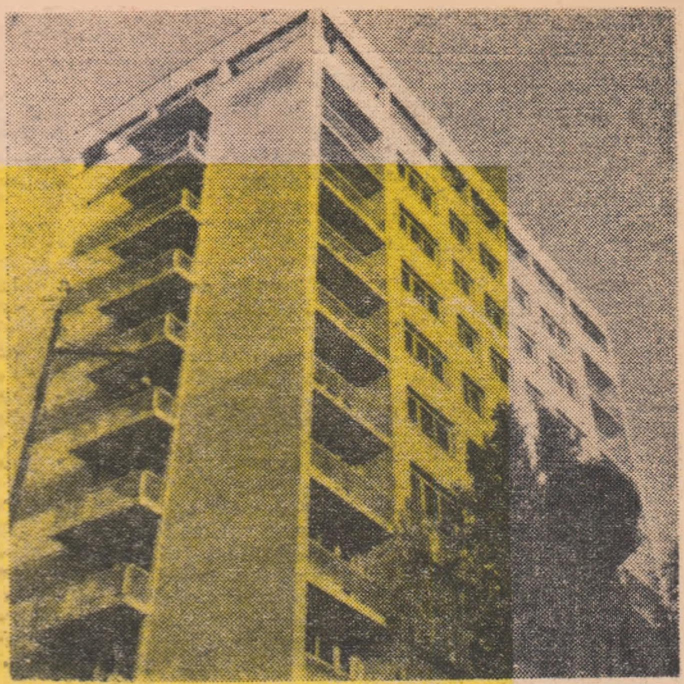
În mijlocul orașului, acolo unde altă dată poposeau turmele de oi în drumul spre munte, pe un teren întins, în spate avînd decorul frumos al naturii, dealurile și munții, s-a ridicat recent o clădire impunătoare: noul club muncitoresc, unul dintre cele mai frumoase edificii culturale de acest fel din regiunea Banat.

Cîte prefaceri a suferit acest sătuc pînă a ajuns orașul de azi, Oțelul Roșu, cu cuptoare, furnale moderne! Vechea uzină nici nu poate fi comparată cu cea de azi, în care a pătruns tehnica nouă, de înaltă productivitate, uzina în care muncitorii au devenit adevărați stăpîni. Imaginea vechei uzine, cu halele ei întunecoase, strîmte, cu concedierile, reducerile de salarii și accidentele ce se țineau lanț mai există doar în amintirea muncitorilor vîrstnici.

Dacă ai veni la Oțelul Roșu cu trenul, într-o noapte clară și ai privi spre uzină, ai putea surprinde momentul elaborării unei șarje de oțel, cînd flăcările și incandescența metalului topit parcă aprind cerul! Atunci ai putea fi martorul unui tablou de neuitat: dealurile înalte din spatele oțelăriei se umplu de lumini roșietice lăsînd impresia, la un moment dat, că de dincolo de ele se vor revărsa zorii și se va arăta soarele.

Acesta-i Oțelul Roșu din zilele noastre!

LUCA PAVLIC
Școala de 8 ani
Gearmata, raionul Timișoara

„Încă un bloc nou a fost dat în folosință"
fotografie executată de pionierul Florea Adrian — cercul foto Palatul pionierilor, București.

Urare patriei

Țara mea se-ntinde-n zare.
Cu păduri și falnici munți.
E o țară-n care, astăzi,
Cîntul vieții noi l-asculți.

Pretutindeni, vezi uzine,
Și tractoare, pe ogor.
Este munca înfrățită
A întregului popor.

La a ta aniversare,
Noi, cu toții îți dorim
Să devii tot mai bogată
Și mereu să te-nflorim.

PAVEL RUXANDRA
Școala de 4 ani nr. 5,
Iași

„Construcții noi în Craiova", **desen de Munteanu Doina, clasa a VI-a, Școala medie nr. 2, Craiova.**

„La poalele Postăvarului", **desen de Clepe Dorin, clasa a VI-a, Școala generală de 8 ani nr. 5, Brașov**

Meleagul natal

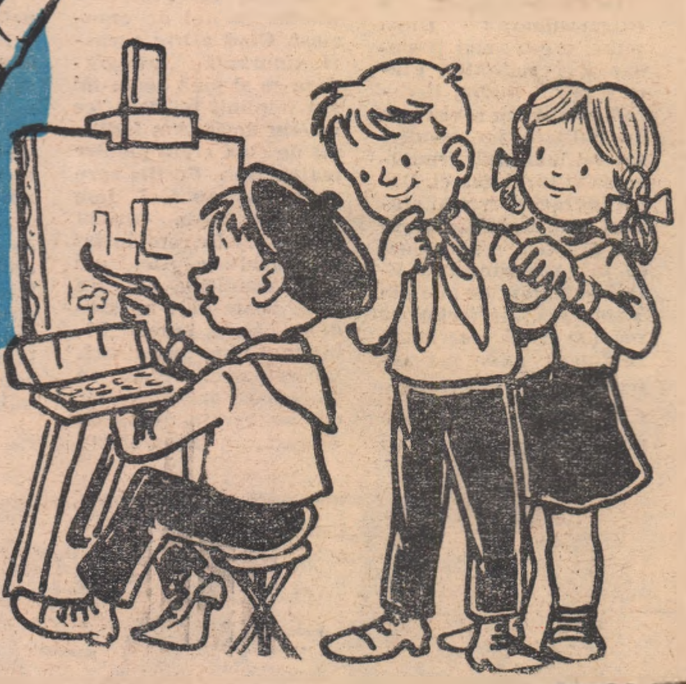
După ce, de-a-devăratelea ori cu voia închipuirii, ați colindat, dragi prieteni, atîtea locuri pitorești din țară, veniți și în comuna noastră, Tifești. Dacă sînteți gata, mie nu-mi rămîne decît să vă conduc. De unde vreți să începeți? Iată, de-a lungul șoselei asfaltate se înșiruie frumoasele case țifeștene. Printre ele își saltă chipurile impunătoare: clădirea Sfatului popular și a Școlii generale de 8 ani. Toate casele sînt împrejmuite de grădini înflorite. Și aici, ca și în celelalte sate ale patriei, priveliștea vieții omenești s-a schimbat mult, în așa fel încît ea să-ți încînte ochiul, să-ți bucure inima.

Dar, să mergem mai departe, prieteni. Am ajuns la Parcul pionierului. Se numește așa deoarece pionierii au participat la amenajarea lui. De aici pornesc două șosele, dintre care una duce spre Găgești, iar cealaltă ocolește satul și îl leagă de Satul Nou. Șoseaua aceasta întîlnește rîușorul Sușița, cu priveliștea sa plăcută. De pe malul acestui rîușor ni se înfățișează Tifeștiul, așa de drag, de familiar. Un deal înalt și înverzit îl împrejmuiește din această parte.

Dacă ne întoarcem în sat și cotim pe o ulicioară, o altă priveliște ne așteaptă zîmbitoare. De la deal, din Munții Vrancei, coboară Putna, clipocind alene, trecînd pe lîngă noi și mergînd tot mai departe, să primească Milcovul. La fel ca și în partea opusă, și aici se înalță un deal care împrejmuie ca un zid de cetate, comuna mea dragă.

Dar soarele și-a urmat călătoria sa neclintită, și iată că la apus, cerul uriaș s-a înroșit ca o flacără. Se înserează. Să ne întoarcem. La revedere, vale a Putnei! La revedere, Tifeștiule! Mîine, poate, vei deveni oraș.

RAFAILĂ ELENA
cl. a VI-a, com. Tifești,
raionul Panciu, reg. Galați.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"